

á Gamla Meiarínum

»Too short«

Koreografi: Rannvá Káradóttir saman við dansarunum

Dans: Seke Chimutengwende, Rannvá Káradóttir og Kristina Sørensen Ougaard

Búnar: Marianna Mørkøre

Ord: Seke Chimutengwende

Tveir stuttir, ljósir, kvinnuligir dansarar – ein langur, myrkur, mannligur dansari.

Svart rúm, ein gul banan. Strammar svartar blusur við stuttum ermum og svartar haremsbuksur. Naknu armarnir og beinini voru mótsetningar til svörtu búrnar og svarta rúmið.

Ljóðmyndin var sett saman av orðum, ljóði av dansandi kroppum og tónleiki hjá Frank Zappa og franska bólkinum Têtes Raides.

Koreografur og dansarar spæla sær við kontrastir, bæði í formi og innihaldi.

Maðurinn kemur inn í rúmið, bítur í ta gulu bananina. Har afturi í rúminum

koma kvinnurnar til sjóndar, við kvikum, hoppandi rørsrum. Í somu løtu byrjar maðurinn at tosa. Orðafloymurinn, ið streymar frá honum, gevur í fyrstu atløgu onga meining, men so við og við vaksa fram hugmyndir um makt, kærleika, ótta og spæl.

Øll trý dansa hvør sær og saman. Tær báðar hoppa, rulla runt á gólvinum, standa á økslini við beinunum upp í loft, dansa við "rundum" rørsrum – synkront, sum vóru tær eitt. Hann dansar róliga, við stórum rørsrum, leypir meðan hann strekkir se út og upp í rúmið.

Saman við orðunum - og bananini – eydnast tað dansarunum at skapa ein stuttligan og groteskan dans, ið lýsir ymiskar menniskjansligar eginleikar, sum til dømis tað primitiva, tað intellektuella, tað manipulerandi og lokkandi - tað forvitna, góðvarna, undrandi og kannandi.

Bráðliga fær ein hóming av yrkingum:

Tons	tame	transgressive
Of	orchid	obstinate
Out	occasionally	opportunist
Stretched	shy	seeks
Hands	hovering	hot
Only	over	oral
Ruining	rare	rock
Tradition	truth	therapist

(citat úr leikritinum)

Loddrætt lisið geva fyrstu bókstavarnir í orðunum heiti á d 6ansinum "too short"...

Ein sera stuttlig og leikandi løtt framförsla.

Tað er ikki lætt við fáum orðum at lýsa hesar triggjar framförsur, sum hóast tær einans varðu í ein stuttan tíma, spentu víða og spældu á nógvir streingir. Við tí einfalda og fatanini av at "less is more" megna hesi ungu listarfólkini at geva áskoðaranum eina uppliving, sum ístaðin fyri at tala til "fornuften" og tað skynsama, talar beinleiðis til allar sansir og hugflogið. Ein situr við stórum eygum og hálvopnum munni og tekur ímóti, letur seg yvirraska og verður drigin við inni teirra søgu – samstundis sum ein fær frælsi til at associera frítt og skapa sínar egnu søgur.

Her eru ongar avmarkingar, bert møguleikin at vera opin, uppliva og taka ímóti.

Vit gleða okkum til at síggja meira!

»The dance, more than any other art, lives through the genius of its interpreters.«
(Lilian Moore, "Artists of the dance")

»Too short«

